

forhøjet fra 200 til 300 Kr. De allerfleste Steder i Landet vil det ikke kunne lade sig gøre at bekoste en Begravelse for 200 Kr.

Jeg kan slutte mig til Princippet i § 40, hvorved der tages Hensyn til erhvervet Pensionsret. For Øjeblikket er det saaledes de fleste Steder og for Statens Vedkommende, at hvis en Arbejder kommer til Skade og han afskediges, faar han fuld Pension, men saa skal man ogsaa efter Loven tage Hensyn til hele denne Pension ved Fastsættelsen af Erstatningsbeløbet. Nu ændres det saaledes, at hvad der er erhvervet af den paagældende selv, skal ikke tages i Betragtning ved Fradraget, og denne Bestemmelse slutter jeg mig gerne til. Men jeg vilde mene, at vi saa ogsaa bør medtage denne Bestemmelse med Hensyn til de Kommuner, som yder Pension, saaledes at Forholdene bliver ens for Stat og Kommune, hvor der er Tale om Pensionsydelse, naar de paagældende kommer til Skade.

Ordene i § 40, 5te og 6te Linie, der lyder saaledes: „naar Omstændighederne taler derfor“, vilde jeg ønske udgik. Det er slet ikke, fordi jeg nærer nogen indgroet Mistillid til Arbejderforsikrings-Raadet, ikke paa nogen Maade, jeg kender denne Institution tilstrækkeligt til at vide, at den behandler Sagerne uhyre hensynsfuldt og forstaaende, men jeg rejser dette Spørgsmaal, fordi man i saa vid Udstrækning, som det er muligt, bør have klare Retslinier og undgaa Skønslinier. Det er altid heldigt for dem, der i særlig Grad er interesserede i den paagældende Lov, at de præcis ved, hvilken Ret de har, og at denne Ret ikke er afhængig af tilfældigt Skøn.

Jeg vil gerne gøre en lille Bemærkning til § 43. Det gælder Bestemmelsen om Indkøb af Livrenter. Der bør føjes den Bestemmelse ind, at ved Invaliditet under en vis Procent, 20—25 pCt. — derom kan der forhandles —, skal den lave Erstatning udbetales kontant. Jeg tror, det vilde være praktisk baade for Raadet og den tilskadekomne, at denne Sag blev afgjort med det samme, da det jo er et meget ringe Beløb at indkøbe en Livrente for.

Det bliver vistnok nødvendigt i § 45 om Anmeldelse af Ulykkestilfælde at fastslaa, at Selskabet eller den Arbejdsgiver, overfor hvem der rejses Erstatningskrav, har Pligt til at sende Sagen videre til Arbejderforsikrings-Raadets Afgørelse. Der staar intet derom i Øjeblikket. Der findes i Loven i Forvejen en Bestemmelse om, at Arbejdsgivere er pligtige til at anmelde Ulykkestilfælde, ligesom de ogsaa er pligtige til at betale deres Præmier, saaledes at deres

Arbejdere er forsikrede; men jeg tvivler om, at en Arbejdsgiver, der forsømmer at opfylde sin Pligt med Hensyn til Præmiebetaling og dermed have sine Arbejdere forsikrede, skulde være saa forfærdelig villig til ved Anmeldelse af et saadant Erstatningskrav at lade Sagen gaa videre til Arbejderforsikrings-Raadet, medmindre det absolut er paalagt ham gennem Loven. Det bør tillige fastslaaes, at Forældelsesbestemmelsen maa sættes ud af Kraft i Tilfælde, hvor et saadant rejst Krav ikke bliver befordret videre af den paagældende Arbejdsgiver eller Selskab, hvor vel at mærke den tilskadekomne ikke bliver underrettet om, at dette ikke vil ske.

Jeg savner som Bilag til Lovforslaget forskellige af Arbejderforsikrings-Raadet fremsendte Bilag og Oplysninger. De er ikke trykt, og jeg maa derfor anmode den højtærede Minister om, at dette Oplysningsmateriale snarest maa blive mangfoldiggjort, i alt Fald i saa stor Udstrækning, at Udvalgets Medlemmer hver kan faa et Eksemplar ved Behandlingen af Lovforslaget.

Jeg havde, som sagt, hellere set, at den nugældende Lov var forblevet uforandret et Stykke Tid endnu fremfor at afløses af det nuværende Lovforslag med sine Nedsikringer. Ganske vist indeholder det foreliggende Lovforslag adskillige Fremskridt, som jeg gerne vil være med til at støtte den højtærede Indenrigsminister i at faa gennemført, Fremskridt af ret stor Rækkevidde. Men selv om jeg saaledes hellere vilde have ønsket, at man havde ventet endnu et Stykke Tid med Revisionen, vil jeg og mit Parti dog, som vi altid plejer, med den største Interesse deltage i Lovforslagets videre Behandling og søge at faa det bedst mulige ud af det.

Fibiger: I det foreliggende Lovforslag er der en hel Del Ændringer i den gældende Lov. Det er kun rimeligt, at man, naar det drejer sig om saadanne Forsikringsbestemmelser, søger at indvinde Erfaringer og faa dem omsat i nye Lovbestemmelser. Vi har i de sidste Aar faaet en Del tvungne Forsikringer baade til Invalidéfonden og til Arbejdsløshedsfonden, og for Arbejdsgiverne bliver disse lovpligtige Forsikringer efterhaanden ret store, saaledes at det er noget, man maa regne med. Efterhaanden bliver det til mere, end man maaske egentlig havde tænkt sig fra Begyndelsen, da den Slags Forsikringspligter kom frem. Hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, vil der jo blive en Nedsættelse i hvert